Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 20. marts 2019 i sag nr. BS 44C-6852/2017:

K

mod
Nordea Danmark
Filial af Nordea Bank Abp, Finland
Grønjordsvej 10
2300 København S

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 29. september 2017, angår hæftelse for 10 ikke vedkendte Mastercard-betalinger i forbindelse med sagsøger, Ks ophold i Nairobi i juli 2016.

Sagsøger har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Nordea Danmark, Filial af Nordea Bank Abp, Finland, skal betale 126.561,01 kr. med tillæg af procesrente fra den 27. juli 2016.

Påstanden er opgjort som summen af de 10 ikke vedkendte betalinger omregnet til danske kroner med fradrag af selvrisiko på 1.100 kr.

Nordea Danmark, Filial af Nordea Bank Abp, Finland har nedlagt påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

I juli 2016 var sagsøger på en ferierejse til Nairobi for at besøge som K havde lært at kende gennem en datingside. Under rejsen medbragte K et MasterCard udstedt af sagsøgte.

Efter sin hjemkomst indleverede sagsøger til sagsøgte en udfyldt blanket med indsigelse mod 10 af de transaktioner, der var gennemført under rejsen. Den udfyldte blanket er dateret den 24. juli 2016 og underskrevet af sagsøger. Heri hedder det blandt andet: *"Jeg har hverken deltaget i eller godkendtnedennævnte transaktion(er)"*. Endvidere har sagsøger sat hak i en rubrik med teksten: "*Kortet var i min besiddelse på tidspunktet for de ikke-godkendte*

transaktioner." Afslutningsvis er anført: *"Jeg erklærer på tro og love, at oplysningerne er korrekte. Hvis politiet efterforsker sagen, er jeg indforstået med, at kortudsteder giver politiet de oplysninger, de har brug for i forbindelse med sagen."*

Sagsøgte afviste sagsøgers indsigelse mod de foretagne hævninger på sagsøgers konto.

Sagsøger indgav en anmeldelse til Østjyllands Politi, som ved en udateret skrivelse har meddelt sagsøger, at efterforskningen mod en ukendt gerningsperson i udlandet for at have begået databedrageri er standset.

Den 24. august 2017 afviste Pengeinstitutankenævnet at behandle sagen, idet ankenævnet fandt, at stillingtagen til sagen forudsatte en bevisførelse, der ikke kunne ske for ankenævnet.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af K

Parternes synspunkter

Sagsøger har i påstandsdokument af 15. januar 2019 anført følgende:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at sagsøgers kort er blevet misbrugt, hvilket har påført sagsøger et tab, hvorfor sagsøgte hæfter for tabet, jf. betalingstjenestelovens § 62, stk. 1,

at sagsøger ikke har handlet forsætligt, uforsvarligt eller svigagtigt, jf. betalingstjenestelovens § 62, stk. 1, jf. § 59,

at sagsøger har underrettet banken om misbruget snarest muligt, jf. betalingstjenestelovens § 59, stk.1, nr. 3 og § 62, stk. 3, nr. 1,

at sagsøgers hæftelse maksimalt kan beløbe sig til kr. 8.000,00, jf. betalingstjenestelovens § 62, stk. 2, og § 62, stk. 3,

at transaktionerne på kortet er foretaget med tidsintervaller, der indikerer, at sagsøger ikke selv har forsøgt eller gennemført disse, idet han havde kendskab til hævebegrænsningen,

at betalingsmønsteret samt lokationen burde havde medført, at kortet blev spærret eller i det mindste, at sagsøger blev kontaktet,

at kortet ikke har været bortkommet med sagsøgers viden, og at sagsøger har overholdt sine forpligtigelser, jf. betalingstjenestelovens § 59,

at sagsøger ikke har overgivet den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning til tredjemand, jf. betalingstjenestelovens § 62, stk.3, nr. 2,

at sagsøger ikke ved groft uforsvarlig adfærd har muliggjort den uberettigede anvendelse, jf. betalingstjenestelovens § 62, stk. 3, nr. 3,

at sagsøgte ikke har godtgjort, at sagsøger har oplyst den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning, til den der har foretaget den uberettigede anvendelse af kortet, og at dette skulle være sket under omstændigheder, hvor sagsøger indså eller burde have indset, at der var risiko for misbrug, jf. betalingstjenestelovens § 62, stk. 6,

at der bør tilkendes renter fra sagsøgers indsigelse over for sagsøgte den 24. juli 2016, jf. betalingstjenestelovens § 62, stk. 1.

Sagsøgte har i påstandsdokument af 23. januar 2019 anført følgende:

1. Efter betalingstjenestelovens § 64 (nu betalingslovens § 98) har Nordea bevisbyrden for, at a) en betalingstransaktion er korrekt registreret og bogført, b) ikke er ramt af tekniske svigt eller andre fejl, og c) den til kortet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning er blevet anvendt i forbindelse med betalingstransaktionen.

2. Nordea har løftet sin bevisbyrde efter betalingstjenestelovens § 64 ved at fremlægge transaktionsliste over samtlige de transaktioner som er foretaget på Ks kort fra 9. til 22. juli 2016 (bilag A, E26), og en liste over de transaktioner, K ikke vil vedkende sig (bilag B, E44) samt e-mail bekræftelse fra Nets (bilag C, E27). Det påhviler herefter K at bevise, at betalingskortet blev brugt uden hans accept.

3. Det er usandsynligt, at kortet har været stjålet eller kopieret, særligt når K oplyser, at K fortsat er i kontakt med , og at kortet var i Ks besiddelse på tidspunktet for de ikke-godkendte transaktioner (bilag 2, E30). K har endvidere vedkendt sig 9 af transaktionerne på bilag A, herunder transaktioner foretaget samme dag som nogle af de ikke-vedkendte transaktioner (bilag A, E26).

4. De ikke-vedkendte transaktioner udtrykker ikke et væsentligt anderledes betalingsmønster end de vedkendte transaktioner. Fx ved-

rører 4 af de 10 ikke-vedkendte transaktioner beløb under 400 kr., ligesom der også findes hævninger, som er blevet afvist som følge af, at kortets max beløb er overskredet, som er foretaget før det påstående misbrug. Det er desuden ubestridt, at K var i det område og på visse af de steder, hvor transaktionerne fandt sted.

5. Såfremt hævningerne ikke er foretaget af K selv (hvilket bestrides), da skal Nordea frifindes helt eller delvist efter betalingstjenestelovens § 62, stk. 1-3 og 6 (nu betalingslovens § 100, stk. 2-5).

6. Da de ikke-vedkendte transaktioner er foretaget ved brug af den til betalingstjeneste hørende personlige sikkerhedsforanstaltning (pinkoden) hæfter K som minimum for sit tab med op til 1.100 kr., jf. § 62, stk. 2. I tillæg hertil gør Nordea gældende, at K hæfter videre for transaktionerne som følge af, at transaktionerne:

   a. er foretaget af eller en anden, til hvem K har oplyst sin pinkode under omstændigheder, hvor K indså eller burde have indset, at der var risiko for misbrug (§ 62, stk. 6).
   b. er muliggjort af K svigagtige adfærd eller ved Ks forsætlige undladelse af at opfylde sine forpligtelser efter betalingstjenestelovens § 59 (nu betalingslovens § 93) (§ 61, stk. 1) bl.a. fordi K ikke traf de nødvendige foranstaltninger for at beskytte sin pinkode, hvorefter K i ethvert tilfælde hæfter for sit tab uden begrænsning. Ks uforsigtighed afspejles i det beskrevne hændelsesforløb og understreges bl.a. af bilag 3, hvor han i en e-mail til sin advokat uden videre oplyser sin pinkode.

   subsidiært -
   a. er foretaget af eller en anden, til hvem K har oplyst sin pinkode, uden at K indså eller burde have indset, at der var risiko for misbrug (§ 62, stk. 3, nr. 2), eller
   b. er muliggjort ved Ks groft uforsvarlige adfærd i forbindelse med anvendelse og opbevaring af pinkode samt kort, hvorefter K ethvert tilfælde hæfter for sit tab med op til 8.000 kr. (§ 62, stk. 3, nr. 3).

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Vedrørende sagens omkostninger har sagsøgte oplyst at have anvendt 4.480 kr. til konsulenthonorar. Sagsøgte har gjort gældende, at der ved sagsomkostningsafgørelsen bør tages hensyn til sagens principielle karakter.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges til grund som ubestridt, at de omtvistede betalingstransaktioner er korrekt registreret og bogført og ikke er ramt af tekniske svigt eller andre fejl, jf. dagældende betalingstjenestelovs § 64, stk. 1, 1. pkt. Efter bevisførelsen lægges det til grund, at de omtvistede transaktioner er gennemført ved anvendelse af sagsøgers originale MasterCard og den dertil hørende rette pin-kode. Den til kortet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning er således blevet anvendt i forbindelse med transaktionen, jf. dagældende betalingstjenestelovs § 64, stk. 1, 2. pkt.

Efter sagsøgers troværdige forklaring, der findes understøttet af indsigelsen straks efter hjemkomsten, politianmeldelsen og mønsteret i de afviste forsøg på anvendelse af kortet, lægges det til grund, at sagsøger ikke selv har anvendt eller tilladt nogen anden at anvende MasterCard'et til de omtvistede transaktioner, men at der ved de 10 omtvistede transaktioner har været tale om en andens uberettigede anvendelse af kortet efter afluring af den til kortet hørende pin-kode i forbindelse med sagsøgers eget brug af kortet.

Sagsøgte hæfter som udgangspunkt for en sådan uberettiget anvendelse, jf. dagældende betalingstjenestelovs § 62, stk. 1, 1. pkt.

Der er efter bevisførelsen intet belæg for at antage, at sagsøger har handlet svigagtigt eller med forsæt har undladt at opfylde sine forpligtelser efter den dagældende betalingstjenestelovs § 59. Sagsøger hæfter derfor ikke for det opståede tab efter bestemmelsen i dagældende betalingstjenestelovs § 62, stk. 1, sidste pkt.

Sagsøger findes efter det foreliggende at have underrettet sagsøgte om misbruget snarest muligt efter at have fået kendskab hertil. Efter det ovenfor anførte har sagsøger ikke overgivet pin-koden til nogen. Efter det oplyste om omstændighederne i forbindelse med sagsøgers eget brug og opbevaring af kortet findes sagsøger ikke ved groft uforsvarlig adfærd at have muliggjort den uberettigede anvendelse. Herefter findes sagsøger ikke at hæfte med op til 8.000 kr. for tabet efter dagældende betalingstjenestelovs § 62, stk. 3.

Da pin-koden er anvendt, hæfter sagsøger for op til 1.100 kr. for tabet efter § 62, stk. 2, hvilket der også er taget hensyn til ved den reduktion af sagsøgers påstand, der fandt sted ved hovedforhandlingens begyndelse.

Herefter tages sagsøgers påstand, der beløbsmæssigt og for så vidt angår renter er ubestridt, til følge.

Med hensyn til sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt. Beløbet af sammensat af 30.000 kr. som et efter sagens værdi, udfald og forløb passende beløb til dækning af advokatudgift inkl. moms og 3.340 kr. til dækning af retsafgift af det vundne beløb. Efter sagens karakter er det lagt til grund, at sagsøger ikke er momsregistreret i relation til sagen.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Nordea Danmark, Filial af Nordea Bank Abp, Finland, skal inden 14 dage til sagsøger, K , betale 126.561,01 kr. med tillæg af procesrente fra den 27. juli 2016, til betaling sker, samt 33.340 kr. i sagsomkostninger.

De idømte sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8 a.

Koch Clausen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 21. marts 2019.

Susan Larsen, kontorfuldmægtig